

25. May. 1842

FACTS

Date:

25. May. 1842

Page number:

Dagbog A, side 29

TRANSCRIPTION

25 May

Jeg gik ved Solnedgang ud til Kalkbrænderiveien; i Haven til Rolighedsdal sang en Nattergal saa yndigt. Jeg satte mig paa det lave Rækværk af den lille Bro og lyttede til disse rene, fyldige Toner, og da jeg reiste mig for at gaae maatte jeg flere Gange vende tilbage, jeg kunde ikke løsrive mig derfra. Der er noget deiligt i vor Kjærlighed til Fuglesang og Fugleqviddren, det er et af de faa fælleds Berøringspuncter for de meest forskjellige Mennesker. Med hvilken Glæde hører vi ikke Efterretningen om Lærkens første Sange over den frosne Jord, hvor glade er vi ikke, naar vi hører Gjøgen kukke første Gang eller den første Stork kommer fra Syden og Svalen. Hvor deilig er ikke Bondens Tro til [overstreget: diss] Storken, som en Guds Fugl, der bringer Lykke under det Tag, hvorpaa den bygger sin Rede. Jeg holder meget af Fugle, jeg holder meget af alle Dyr. – Idag har jeg faaet mit store Lærred opspændt og stillet tilrette i min Stue; længe har jeg siddet og betragtet den store hvide Flade og malt Stykket i Tankerne, det blev deiligt, saa deiligt, at Beskueren maatte studse derover, saa Forfængelighedsdjævelen aflægger mig endnu bestandig sine Visitter. –

Senere. Daes har Maleren nok af, naar hans Venner og de hans Mening har agter, glæder sig ved hans Arbejder - og Lenge har han nok af, naar han har tilbragt Opholdet.

27. Maj.

Vidunderlig dærlig er Naturen dog frae dems Aarstid. Selvaeng og jeg gaaer til og frae min Maders Bolig, naar jeg stender ved Kæstesporet og ser op i et Løvrigt Træ der staaer; det er saa tæt og fyldigt, Bladene saa saftige og vægter at de hang nede. Græsblenden myger af Blomster og her midt i Bjergken man dog hør Drabselens Hæg, hvad jeg aldrig haade træet. Endnu er der to yndige Aske træer, som staa et paa hver Side af Kæstebroen, endnu ikke udsprungne. De to Træer holder jeg uendelig meget af, deres Græs og Grønte bærer sig saa spidigt med mod Naudet, som de vilde drikke den af. Jeg haader ikke træet, men kunde være saa glad ved Naturens Opvaegnen her midt i Bjergken. Vil mit store Maleri lykkes vil jeg dog faae en herlig Sammenhæng, hvor min Mader bær.

28. Maj.

Jeg gik ved Salnitgang ind ad Kællbrandmuseen; i Haven til Naligheds dal sang en Nattingal, saa yndigt. Jeg satte mig paa det lave, skærvede den lille Bænk og lyttede til disse rone, fyldige Toner, og da jeg reiste mig for at gaae maatte jeg flere Gange vende tilbage, jeg kunde ikke los rive mig derfra. Der er noget dærligt i den Kærlighed til Fugle, Sang og Fuglevisen, det er et af de faa fællede Berøringssumter for de mest forskjellige Mennesker. Med hvilken Glæde hører vi ikke Efterretningen om Larkens første Sang over den første Jord, hvor glæde er vi ikke, naar vi hører Gjægen hælde første Gang eller den første Stork kommer fra Lyden og Skolen. Hvor dærlig er ikke den store Tro til disse Storken, som en Jids Fugl, der bringer Lykke under det Tag, hvorpaa den bygger sin Red. Jeg holder meget af Fugle, jeg holder meget af alle Dyr. - Søndag har jeg faaet mit store Løn med afspejlet og skildet Krets i min Stue, laeng har jeg siddet og betragtet den store levende Stude og malt Skjæbte i Tønderne, det blev dærligt, saa dærligt, at Beskæftigelse maatte stude Lørdag, saa for fængselsgheds Sjælen aflægger mig endnu bestandig sine Visiter.